

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Isus izvorul sfințeniei.

În aceasta Duminică, când Isus vorbește Samarincii de apă curgătoare vie, trebuie să luăm o hotărâre marimimoasă. Pentru multe binefaceri trebuie să fim mulțumitori, dacă nu vrem să mai însătoșem.

Mulțumită mai frumoasă nu poate fi decât aceea, dacă vom făgădui, că vom urma viața lui Isus și că voim să pășim pe calea sfințeniei. Să ne hotărîm: nici lumea, nici trupul, nici diavolul; nici arme, nici persecuții, nici încercări și nici patimi nu ne vor putea îndepărta dela Isus Hristos.

Să fiți sfinți, cum și eu sunt sfânt — așa ne grăiește Isus.

Prima cerință a sfințeniei este, ca noi să ne lăpădăm de lume și de bunurile trecătoare. Cine mai mult își iubește mama, tata și frații — adică se alipește mai mult de legăturile de sânge și pământestii — nu este vrednic de

mine. Isus Hristos cere inima noastră întreagă. Nu se îndestulește cu slujba, care vrea să îndestulească doi domni.

Să ne concentrăm bine atenția asupra vieții și să ne cugetăm serios la scopul nostru. Ce ne rămâne din toate acele, ce am câștigat pe pământ cu muncă febrilă? Ce se va alege din renumele, știința, averea noastră; ce se va alege din trupul nostru și din toate acele, care fac atât de frumoasă și atrăgătoare viața pămintească? Nimica. Nu rămâne nimica din aceste pentru noi, nimic nu putem să ducem cu noi în viața de veci. **Numai sufletul nostru nemuritor împreună cu faptele sale cele bune și cele rele.** Și ce se va întâmpla cu bucuriile acele, pe care le-am avut în scăderea bunelor moravuri? Aceste nu pot nădăjdui nici ferice nici răsplată.

Și ce va fi cu bună-

starea pămintească, în urma căreia atât de mulți au devenit zgârșiți, vani-toși și nedrepti? Nimica. Nu fericesc și nu contează pentru fericirea veșnică nici renumele, nici poziția, nici luxul, nici frumseța, nici drăgălășenia, pentru că aceste toate sunt atinse de cuvintele profetului: deșertăciunea deșertăciunilor și toate sunt deșertăciune.

Deci să căutăm întâi împărăția lui Dumnezeu, și celelalte ni se vor adăuga nouă.

Dacă am putut să ne lăpădăm de lume, urmează o alta datorință: statornicia.

Nu este destul a începe, a se hotărî și a promite, ci trebuie, ca hotărîrea noastră să o realizăm în viață.

Dacă am reușit să zidim în sufletul nostru fundamentul sfințeniei, să nu întrelăsăm lucrul ci să muncim cu puterile noastre morale încordate pentru clădirea totală și perfectă a ei.

La judecată nu ne va

întreba Isus, că în ce mod am început, cu ce însuflețire ne-am apucat de asigurarea fericirii sufletului, ci va căuta, că în ce mod am terminat datoria noastră: cu alte cuvinte: fost-am statornici în practica-rea binelui.

Să rugăm dar zilnic Inima lui Isus, să ne păzească pe calea sfințeniei și să nu lase, ca să ne îndepărtăm de ea. Iar noi să promitem, că folosindu-ne de bogatele daruri ale Preasfintei Inimi a Domnului Isus Hristos, nu vom umbla pe calea largă a păcatului, ci pururea vom căuta cărările spinoase, grele de urcat ale virtuților.

Mismar.

Luna Mai.

Belșugul culorilor, armonia sunetelor și simfonia miresemelor îmbătătoare, toate ne vestesc sosirea lunii Mai. Flori dragi răsar și înfloresc în grădinile noastre și flori de neimaginată delicateță înveselesc terenul de altfel pustiu al inimilor. Cântece de slavă ciripesc păsările în înălțime și noi ne ridicăm sufletele noastre cântând imnul vieții și a învierii: *Doamne, ce bun ești, cât de bine este a trăi!* Și sentimentele noastre de recunoștință ca fumul sfânt al tămâii se ridică cu miresele florilor spre cer, și inimile noastre se transformă în cădelniță de argint în mâna binecuvântată a lunii Mai.

Uităm de iarna grea, care a devastat grădinile și sufletele noastre. Frigul, gerul, vânturile, gheața sufletului nostru, rigiditatea, și duritatea lui sunt a trecutului. În nefericirea noastră se zărește o rază scumpă a fericirii, nădejdi încolțesc acolo unde până acum desnădejdea cu vâlul ei întunecos și des a acoperit făclia bucuriilor. Energii neștiute ne îmboldesc să realizăm ceva mare și frumos și deodată observăm că lumea aceasta nici în strălucirea ei de Mai nu ne poate mulțumi sufletele.

Ca să nu ne întoarcem iarăși la melancolia toamnătică sau la gerul fără de mângăieri al iernii inimilor noastre și să nu dorim nici arșița verii patimilor, Biserica ne pune înaintea ochilor noștri pe Acea care este Regina lunii Mai, pe Sf. Fecioară Marie. Grațiile lunii Maiu au fost intrupate în exteriorul Ei, căci pe fața Ei s'a putut citi radiarea unui suflet în iubirea și credința lui veșnic asemănător unei flori în splendoarea și delicatețea de Mai. Maria e Regina lunii Mai, căci în Ea toate cugetele, sentimentele și dorințele au fost și au rămas așa de curate, ca dimineața de Maiu împodobită cu picăturile de diamant ale cristalelor de rouă.

Deci să-i spunem ei: „Marie, Mama lui Isus și a noastră, roagă-l Tu, Regina lunii Mai pe Tatăl din cer, să ne păstreze toată strălucirea din luna Mai în sufletul nostru. Culorile noastre să nu le schimbe puterea anotimpurilor, armonia noastră să nu o strice su-

netul disonant al urei și al pasiunilor și inimile noastre să nu înceteze de a fi cădelnițe de argint, din care se ridică fumul p a r f u m a t al recunoștinței și al rugăciunii spre cer.

Și nu s'a auzit niciodată, să fi fost părăsit acela, cel ce a cerut ajutorul și mijlocirea Ta.“

I. B.

A sosit timpul ...

A sosit timpul ca să ne trezim. Incolții din toate părțile, nu se mai poate să facem politica struțului — nu văd, nu aud nimic. Parcă urgia domnanților se deslănțuiește cu o furie mai nebună ca până acum. Pricina? Probabil episcopia ortodoxă a Maramureșului, pentru care trebuiesc credincioși cu orice preț.

Cât timp stăm cu mâinile în sân și ne închidem ochii, ortodoxia lucrează cu zor cu un scop bine definit, după un plan, în contra căruia dacă nu se lucrează, în mod necesar va duce la slăbirea noastră.

Căci azi frații din cealaltă strană nu lucrează ca până acum, așa... pe nimerite, ci acum și-au pus în bătaie elementele cele mai bune. Mai zilele trecute un profesor dela școlile secundare din Sighet, în legătură cu monografia județului, într'o conferință dovedea cu multă elocință, în fața unui public în majoritate catolic, continuitatea ortodoxiei în Maramureș. (Profesorul este abia erii venit în Maramureș). Și din public nu s'a găsit nimeni, care

să propună părăsirea sălii, în care a fost jignit în sentimentele sale religioase. E semn rău!

Aita. Ofițerii, cași majoritatea bărbaților, se căsătoresc și ei. Cum însă în Sighet (fiitoarea reședință a episcopiei ortodoxe reinviată) nu se găsesc fete de religia lor, (căci cu mic cu mare ei nu sunt mai mulți, decât 390 de suflete), ofițerii se căsătoresc cu ficele bisericii noastre.

Când apoi e vorbă despre terminul cununiei, te pomenești, că dl. mire declară, că el numai în acel caz se poate cununa, dacă mireasa trece la ortodoxie, căci așa spune „Regulamentul.” Și s'a întâmplat în câteva cazuri, că mireasa a cedat și a făcut trecere la ortodocși, ca să se poată cununa. Iată o nouă familie ortodoxă, care contează mult pentru noua episcopie, chemată de a replanta în sufletele bieților catolici vânduți ungușilor adevărată credință a lui Fotie.

E adevărat, că în acest caz, în rândul întâiu vina o poartă miresele, care nicidecum nu pot fi silite să se mărite cu ofițeri — mai ales cu jertfirea credinței, care — în cazul lor — miroasă a necredință, căci altcum nu pot să înțeleg, cum poate să fie jertfită de dragul mariajului, cu un om, care numai întru atâta se deosebește de altul că are bluză galonată, sabie și eventual pinteni.

Totuși — cred — că ar fi bine, ca cei chemați să se intereseze mai de aproape de acest „regulament,” pe care nimeni nu l-a văzut, ci cu drept cuvânt se pre-

supune, că este inexistent și impus de dragul unuia sau altuia.

De altcum această procedură atinge pe fiecare cetățean român catolic în plin. Cum, o fată catolică nu este vrednică ca să fie soția unui ofițer? Sau doară, catolică fiind, nu are încrederea comandamentului militar? Comandamentul cu siguranță știe atât de bine — cași mine — că catolicele, cași ortodoxele sunt românce bune (la tot cazul mai bune, decât acele ungușoaice, care deși au trecut la ortodoxie, tot ungușoaice au rămas și din pricina cărora auzi azi ofițerii armatei române, cum își dau silința, ca să pronunțe bine limbe lui Árpád) deci nu pot fi periculoase pentru țară. Trebuie să fie dar un scop ascuns — și acesta este proselitismul pe orice cale — în interesul căruia, nu se cruță nici chiar armata.

Pericolul este mare. Proselitismul se face acum în cercul intelectualilor. Să mai rămânem și de acum cu lașitatea noastră? Să nu reacționăm nici odată? Dar va trebui să dăm seama și atunci ce vom spune?

Cei chemați să ia aminte!

Titu Berinde

Societatea Mariană din Hărniciești lucrează cu zor. Înființată în anii trecuți, acum are statutele aprobate. Nu peste mult vom putea asista la frumoasa solemnitate a recepției solemne.

Modelul nostru.

Modelul nostru să fie Preacurata Vergură Maria. Dacă fruntea noastră este acoperită de nourii gândurilor, dacă simțim chinul patimilor și al neajunsurilor; dacă vedem că credința noastră este periclitată împreună cu caracterul și moralitatea noastră; dacă simțim că suntem părăsiți; dacă înțelegem imperfecțiunea noastră: aflunci să ne ridicăm ochii la Preacurata Vergură Marie, să ne însușim sentimentele ei, să umblăm în urmele ei, să imităm virtuțile ei, să ne întoarcem la ea și ruga noastră nu va fi refuzată. Trec chinurile, se usucă lacrimile și războiul sălbatec al sentimentelor din inima noastră se va schimba în îndesțuire, bucurie și fericire.

T. B.

Cursurile de pregătire pentru prima cuminicare s'au deschis în ziua de 26 Aprilie sub conducerea păr. TITU BERINDE. Cum se prevede, numărul elevilor va fi și mai mare cași în anul trecut.

Caractere

sunt atât în colibe, cât și în palate. Ei sunt crescuți de convingere tare și de nizuință spre idealuri.

Toți aceia, ai căror conștiință este chinuită de îndoieli, cari nu mai pot crede în adevăr, ai căror intelect numai critizază, dar nici nu produce nici la convingere tare nu ajunge; toți aceia, cari în nizuințele lor sunt conduși de scopuri schimbătoare și mărunte și se acopere pe partea de unde suflă vântul, — toți aceștia nu sunt și nu vor deveni caractere.

Aceste consecințe Ble trage contele Thun din viața de toate zilele, — și are toată dreptatea.

Seceta.

Stăm sub cerul liber al lui Dumnezeu, pe sinul naturii și sufletul nostru este cuprins de adâncă tristeță, văzând ofilirea sămănăturilor; dar; Dumnezeu este, care ne dă roadă; Dzeu este, care cu seriozitatea tatălui, cu iubirea mamei ne îngrijește. Cu supunerea copilului să ne încredem în El și împreună cu noi să-I concredem și sămănăturile noastre.

Să ne întoarcem cătră El cu glasul cântărilor și al rugăciunii, cerând ploaie înviorătoare și căldură folositoare, ca la timpul său, din sufletul nostru să străbată rugăciunea de mulțumită pentru câte ne-a dat.

Personale. Reverendisimul ILARIU BOROȘ vicar, senator, terminându-se sesiunea parlamentară, a sosit acasă.

Sfințire de cruce. In ziua de 6 Maiu va fi sfințirea crucii jubilară ridicată în Breb cu ocaziunea anului sfânt.

Poșta Administrației. Am primit cu mulțumită abonamentul de 100 Lei dela părintele Alexa Berinde din Someșeni.

Poșta Redacției. Dș. E. B. Oradea. Foarte mult regretăm cazul de boală. S'au f a c u t toate conform dorinței DVoastre. Salutări.

Calendar săptămânal.

6 — 12 Maiu 1934.

6. Dumineca Samarincii Ap. Fapt. 11, 19.

Ev. Ioan 4, 5. Dreptul lov.

7. Luni Semnul On. Cruci

8. Marți Ap. și Evg. Ioan

9. Mercuri Pr. Isaia

10. Joi Ap. Simon Zilotul † 64

11. Vineri M. Mochie

12. Sâmbătă Ep. German.

Sufletul unui om necurat este tot ce se poate inchipui mai scârbos. Este cași când cineva ar fi căzut într'o mocirlă spurcată și greumirosoare. Câți oameni se bălăcăresc cu plăcere în aceasta mocirlă spurcată!

O, câte lacrimi, câte suspine trebuie ca să spele sufletul curat de faptele necurate. Pentru ce întârzii cu ele, nefericit frate? Smulge-te din păcate, fă pocăință până nu e târziu! Ori doară îți mai place balta murdară decât cerul cel frumos?... Isus te cheamă, te așteaptă, El vrea să te ierte. Și tu tot mei stai pe gânduri, tot nu plângi, tot nu hotărăști? Ia seama, că nu e vreme de perdut!

(Calend. Bunului Creștin. Bixad.)

10 Maiu Proclamarea Independenței României.